

Somogyi Harold

Orgovány

Aludai Műhely főiskolai
professornak öszi
tisztelet és üggye-
beállításul
Somogyi Harold

Somogyi Harold

Orgovány

100 éves település

MAGYAR CSODASZARVAS EGYESÜLET
BUDAPEST, 2001

Szerző: Somogyi Harold

Lektorálta: Surányi József

ISBN 963 00 5761 1

© Somogyi Harold 2001

Tördelés és nyomdai előkészítés: Ficsor Donát

Kiadja a Magyar Csodaszarvas Egyesület

Készült a KódEXPRESS Nyomdában, Kiskunfélegyházán
Felelős vezető: Turcsányi Zoltán

Ajánlom feleségemnek, Ritának,
és leányaimnak,
Rebekának és Izabellának

A könyv támogatói:

Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat, Kecskemét

Örömhír Alapítvány, Orgovány

Somogyi Hajnalka, Szank

Magyar Csodaszarvas Egyesület, Budapest

Dr. Gaudi-Nagy Tamás, Budapest

Somogyi Frigyes, Orgovány

Tóth Istvánné Ficsór Ilona, Dunakeszi

Előszó

 rgovány és környéke szinte egyedülálló mikroökológiai egység. Mocsarak, rétek, szikes tavak, ősbörökás homokbuckák, fenyesek és nyárfások, vízivilág és „sivatagi” környezet néhány négyzetkilométeren. A hullámzó homok és a kargalai zsombok én-
em is lenyűgözött...

1958 tavaszán költöztünk Orgoványra Kiskunhalasról. A két kun település kapcsolata igen régi, 1436 és 1505 között az orgoványiak a halasi szék fennhatósága alá tartoztak. Mindössze hat éven át voltam állandó orgoványi lakos (13-19 éves koromig), de ezek meghatározó évek voltak. A központi általános iskola – az akkor még működő külterületi iskolák mellett – nem akármilyen pedagógusokkal büszkélkedhetett. Bárdos Etelka igazgatóhelyettes volt egyik tanárom, Molnár Sándor pedig az osztályfőnököm. Mennyi minden eszembe jut, nevüket említve!

Gyakran jártam növény- rovar- és kisállat-gyűjtő körutakra a falu határában. A „gyűjtemény” egy részét magam vittem Csepel motorkerékpárral Szegedre, a Móra Ferenc Múzeumba, ahol preparátori állást ajánlottak 18 éves koromban...

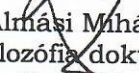
A könyv, amit kezében tart az olvasó, rendkívüli alapos-sággal és körültekintéssel megírt szakmunka. Monografikus volta mellett olvasmányos, nem száraz adatközlés, hanem egy 100 esztendő község mindennapjait is bemutató, a leg-szélesebb közönséget és a szakembereket egyaránt érdeklő, az évfordulóhoz méltó, minden támogatást megérdemlő egye-dülálló publikáció, amelyhez fogható Orgoványról eddig nem készült. Külön dicsérendő, hogy a szerző – aki államigazga-tási főiskolát és közgazdaságtudományi egyetemet végzett –

elkészült e nagy munkával 2001-ben, amikor a 100 éves település átveszi a kormányfőtől a millenniumi zászlót.

Az orgoványiak közül nem kevesen – különösen a XX. század második felétől – szétszóródtak az egész ország területén, egyikük másikuk a tengeren túlig sodródott. 1982 és '86 között én magam is találkoztam az Egyesült Államokban erről a vidékről származókkal. Magam – családommal együtt – ma is gyakran járok Orgoványon, hisz itt él édesanyám és húgom (a községalapítók közé tartozó Ficsor családban), az itteni temetőben nyugszanak anyai nagyszüleim és édesapám, aki 1958-69-ig volt a helyi baptista gyülekezet lelkipásztora.

2000 évvel ezelőtt a szarmaták lakták ezt a vidéket. A régészeti leletek szinte töretlen folyamatosságot bizonyítanak (hun-kori sírok, római-, Árpád- és Mátyás-kori tárgyak, stb). Kívánom, hogy a harmadik évezred növekedést és fölvirágzást hozzon a községnek és szorgos lakóinak – minden tekintetben.

Budapest, 2001.01.20.

Almási Mihály
a filozófia doktora,
tanszékvezető tanár